

*'Nog steeds weerkaatst het veld jouw stem;
ik zie je schrijden achter paard en ploeg.
Ik vind geen woorden mooi genoeg
om de liefde te tooien die jij in je droeg.'*
(J.V.)

Dankbaar aandenken aan

DE HEER

Jozef MACHTELINCKX

echtgenoot van Mevrouw Yvonne SCHUTIJZER

geboren te Ophasselt op 29 januari 1911 en
godvruchtig overleden in het A.Z. St.-Elisabeth
te Zottegem op 5 augustus 2001,
gesterkt door het sacrament
van de ziekenzalving.

De families

MACHTELINCKX-SCHUTIJZER-EEMAN en KEPPENS
danken u om de blijken van deelneming in hun rouw

Namis op zondag 9 september 2001 om 11 uur in de
parochiekerk St.-Maria-Magdalena te St.-Maria-Lierde.

Het lieve lange leven van de boerenstiel in hart en nieren. Jozef wist er alles van, van het werk op het akkerland, van de zorgzame omgang met het vee, van het harde leven op de boerderij. Hij kende de langzame groei van het zaad, de dankbare weelde van de oogst, de fiere voldoening van het dier op stal. Zijn werken was beminnen. Hij vertelde graag over zijn verleden. Gezond en wel voortdoen in alle stilte, zonder veel woorden, was zijn dankbare plicht.

Liefde van de vader voor zijn kinderen. Hij noemde ze fier en elke keer, naam voor naam, alle zes. "We zijn altijd samen moeder en vader voor de kinderen geweest", zei hij toen in naam van beide. Ze kregen loon naar werken. Goede vaders en moeders zijn dankbaar om het nageslacht, de vruchten van hun liefde, de appels van de levensboom. Het leven van vier generaties zoals hier is volheid van leven. Op die laatste zondagmiddag wist hij zich voldoende ver gekomen. In de ene hand alles wat hij had, deelde hij met de andere uit wie hij was geworden. Zo is hij in de kring van zijn geliefden gestorven. Een man die graag op aarde met vrouw en kinderen had geleefd, ervaart het sterven op hoge leeftijd als een vredige overgang. Sterven is voor hem niet erg? Jozef vroeg persoonlijk en bewust om de ziekenzalving als ritueel van overgang.

De oorlog en zijn krijgsgevangenschap. Jozef wist van oorlog, ontbering, honger, vervolging en ellende. "Een mens kan toch veel verdragen", heeft hij vaak herhaald, honderden keren zoals zijn kinderen heel goed weten. Woorden van een vader die veel heeft meegemaakt. Woorden die bekliven. Nu verstillen alle woorden. Vader zegt niets meer. De eeuwigheid weet alles.

Rouw. RAOUL, Brakel Tel. 055/42 24 49